

LEONARD AZAMFIREI FÉLMILLIÓ LEJES KÁRTÉRÍTÉST KÖVETEL ÁDÁM VALÉRIÁNTÓL

Becsületsértést kiált a rektor

A Marosvásárhelyi Orvosi, Gyógyszerészeti Tudomány- és Technológiai Egyetem vezetője megalékelte a romániai magyar orvosképzésért folyamatosan tüntető Ádám Valérián „beszólásait”. Utóbbi nemrég bűnözőnek nevezte Leonard Azamfirei rektort.

» SZUCHER ERVIN

Rágalmazás és becsületsértés miatt pert indított Ádám Valérián, a Romániai Magyar Orvos- és Gyógyszerészképzésért Egyesület (RMOGYKE) elnöke ellen Leonard Azamfirei. A Marosvásárhelyi Orvosi, Gyógyszerészeti Tudomány- és Technológiai Egyetem (MOGYTTE) rektora 500 ezer lejes erkölcsi kártérítést követel. A professzor megalékelte Ádám „beszólásait”, melyek véleménye szerint jelentős erkölcsi kárt okoztak neki. Azamfirei úgy véli, a pohár egy előben sugárzott tévéműsor alkalmával telt be. „Semmi bajom nincs az illető személy polgári harcával, tüntetéseivel, elvégre mindenkinek joga van a véleménynyilvánításhoz. Azt viszont nem nézhetem el, hogy egyes adásban, a tévében bűnözőnek nevezzen. Ha megtette, akkor viselje annak a következményeit” – fejtette ki a Krónikának a rektor. A bírósághoz forduló Leonard Azamfirei a periratban az Agenda de Mureș Facebook-oldalán ez év február 8-án közvetített interjút jelöli meg, mint olyant, amelyben Ádám Valérián a sértő kijelentést tette.

Az RMOGYKE elnöke nem is tagadja, hogy bűnözőnek nevezte a rektort. Szerinte azzal, hogy Azamfirei a politikum és a bíróság hathatós támogatásával semmibe veszi az oktatási törvény kisebbségekre

Leonard Azamfirei: nem nézhetem el, hogy bűnözőnek nevezzenek

vonatkozó előírásait, és folyamatosan keresztbe tesz a magyar nyelvű oktatásnak, bűncselekményt követ el. „Ceaușescu sem 1989. december 25-én, tíz perccel a kivégzése előtt vált bűnözővé, amikor a rögtönzött bíróság kimondta róla azt, hanem évek, évtizedek során” – replikázott a lapunk által megkeresett Ádám Valérián. A Romániai Magyar Orvos- és Gyógyszerészképzésért Egyesület vezetője hozzátette, az említett online tévéműsorban arról beszélt, hogy Románia tele van olyan bűnözőkkel, akiknek – a lakosság tüntetése és a nyugati diplomácia tiltakozásai ellenére – a hajuk szála sem görbül. Mint mondotta, „Azamfirei is az egyik a sok közül”, elvégre tizennégy más hazai rektorral és dékánnal együtt a plagizálók listáján szerepelt, mégsem kellett megválnia vezetői tisztségétől.

Kérdésünkre, hogy amennyiben az igazságszolgáltatás megítélné a kért anyagi kártérítést, milyen célra használná fel a százezer eurót is meghaladó összeget, Leonard Azamfirei nem tudott válaszolni. Mint mondta, ezen még nem gondolkodott. Ádám Valérián viszont tudja, hogy az anyagi helyzet nem teszi lehetővé az igényelt összeg kifizetését. „Mindkettőnknek még legalább háromszáz évet kellene élnünk, hogy törleszteni tudjam ezt az összeget” – mondta. Az RMOGYKE elnöke hozzáfűzte, tisztában van azzal, hogy a marosvásárhelyi orvosi rektora nem az ő pénzéből szeretné még nagyobbra kerekíteni vagyonát – a per célja szerinte kimondottan a megfélemlítés. Ennek ellenére mindaddig, amíg a magyar nyelvű oktatás kérdése nem rendeződik, nem hajlandó lemondani a folytonos tiltakozó akciókról.

Ferenc pápa áldását kérte az erdélyi magyarokra Tamás Sándor a Vatikánban

Ferenc pápa áldását kérte az erdélyi magyar népre Tamás Sándor, a Kovászna Megyei Tanács elnöke a Vatikánban tegnap rendezett általános audiencián. A háromszéki önkormányzatvezetője tegnap közösségi oldalán számolt be a pápai audiencián való részvételéről, amelyen alkalmá volt néhány szót váltani a katolikus egyházfővel. Tamás Sándor Szalai Bélának, az Erdély településeinek ábrázolásait tartalmazó, Iconographia locorum Transsylvaniae című kötet szerzőjének társaságában látogatott a Vatikánba. „Másfél millió erdélyi magyar ember üzenetét hoztuk: bemutatjuk az Erdély településeit ábrázoló kötetet és elmondjuk, hogy milyen sokat jelent az a tény, miszerint ezeréves keresztény történelmünk során most először látogat Erdélybe a szentatyja” – számolt be közösségi oldalán a székelyföldi RMDSZ-politikus. Tamás Sándor hozzátette: június elsején szent helyre, Csíksomlyóra várják Ferenc pápát.

» FOTÓ: FACEBOOK/TAMÁS SÁNDOR

» VEZÉRCIKK

A kisajátított Úzvölgye

Tanulságos történet volt számomra a napokban eljutni az Úzvölgyébe, és testközelből látni mindazt, amiről immár bő két hete beszél az erdélyi magyar közvélemény. A haditemetőjéért látogatható település Erdély és Moldova határán ma már lakatlan végvárként áll – mementó gyanánt – a keleti széleken. Erdélyi magyar történelmünk utóbbi harminc évének tömör kivonata mindaz, ami ma Úzvölgyében történik, illetve az okok, amelyek a magyar haditemető felforgatásához vezettek.

A moldvai megye román hatóságainak magyarellenes magatartásán túl prózaibb okai is vannak a temetőbotránynak. A Hargita és Bákó megye között immár több mint két évtizede húzódo hátrávitva elsődleges áldozatává vált Úzvölgyéről elsőként az itt lakó emberek fogytak el mind egy szálig.

A két világháború között mintegy ezer lelket számláló magyar falu fűrészüzeme a helyi férfilakosság jó részét foglalkoztatta, ami azt is jelentette, hogy a környék településeinek jobb anyagi helyzetben éltek. Úgy tűnik, a második világháború orosz betörése jelentette a völgyben azt a fordulópontot, amikor a faluban kiépített magyar határőrkaszárnnyak honvédjei a hatalmas szovjet túlerő előli menekülés közben a civileket is magukkal vitték, megóvva ezzel a többséget a háborús atrocitásoktól. A település leépülése a rendszerváltás után jutott a mélypontra: az 1992-es népszámlálás adatai szerint Úzvölgye összlakossága 12 személyből állt. Közülük ma már senki nem lakik a településen, többségük kiköltözött a falu temetőjébe. A színmagyar falu így vált fantomtelepüléssé, ahol az egyetlen eseményt a magyar állami pénzből helyreállított haditemető köré szervezett megemlékező rendezvény jelenti minden év augusztusában, amikor a környék hagyományőrző magyarsága találkozik Úzvölgyében.

Az 1968-ban megállapított, Bákó és Hargita megye közötti határvonal Úzvölgyét a székelyföldi megyéhez sorolta, ahogyan korábban is Székelyföldhöz tartozott a Magyar Autonóm Tartomány keretében. A megvásárlás évében történt meg, hogy az 1942-ben a magyar honvédség által fából épített kaszárnnyépületeket a Hargita megyei elvtársak tíz évre használatba adták ifjúsági tábornak a Bákó megyei tanfelügyelőség számára. Ezzel de facto le is mondtak az addig jól működő székelyföldi táborról, hiszen a moldvai megye hatóságai soha nem szolgáltatták azt vissza. A rendszerváltás után erről is évekig folyt a vita: a festői környezetben levő volt ifjúsági tábor ma elhagyatottan áll a Moldvából és Erdélyből egyaránt nehezen járható út mentén.

A két évtizede folyó határvita szerint a megye vezetői nem tudnak meggyezni arról, hogy Úzvölgye Bákó vagy Hargita megyéhez tartozzon. Közigazgatásilag hiába sorolják a mintegy harminc kilométerre fekvő Csíkszentmártonhoz, mert a temető elleni merényletet elkövető Dormánfalva önkormányzata arra esküszik, hogy a település – és így a temető is – az övék. A határmódosításról mintegy húsz évvel ezelőtt – jó romániai szokás szerint – úgy született „megállapodás”, hogy a két megye kataszteri hivatalának román vezetői megállapodást írtak alá arról, miszerint Úzvölgye ezután Bákó megye részét képezi. Az ominózus „területrendezésre” természetesen nem hívták meg sem Hargita Megye Tanácsának, sem Csíkszentmárton önkormányzatának vezetőit. Ezt az április elsejei tréfának betudható történetet a moldvai megye vezetői ma is halálkomolyan gondolják, a hargitaiak pedig a sebeiket nyaldossák. A kommunista időkre emlékeztető tollvonással „államosított” magyar falu határát önkényesen új megyehatárjelző táblával is ellátták, hogy az arra járóknak kétségük ne legyen afelől, miként működik a rendszerváltás utáni romániai jogállam. Ennyit tömören arról a „demokratikus jogállami berendezkedésről”, ami a Bákó megyei és a dormánfalvi önkormányzat munkáját vezérli. E történetben a temető kisajátítása csupán apró részlet.